

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

10. Abbates exempti, etiam nullius diœcesis, nulli seculari, aut Regulari sibi non subdito dent dimissorias, nec quæcumque Capitula, etiam cathedralium Ecclesiarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

60. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decif. 307. in 1. edit. alias refolut. 266. num. 2. & refol. 267. num. 2. in fine in 2. edit. Bonacin. d. disp. 8. quæst. vnic. puncto 4. num. 18. nouissime D. Felician. de Veg. in relect. ad e. cum contingat num. 28. de foro comp. Ego ipse d. alleg. 5. num. 6. idem Aloyf. Ricc. par. 2. decif. 283. à num. 2. Sanch. in opusc. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 20. nu. 21. Greg. XV. & ibi Beltramin. decif. 166. Vnde etiã familiares, vel famuli familiarium Episcopi, qui expensis Episcopi aluntur, dicuntur familiares Episcopi, & fruuntur privilegio, de quo in hoc decreto; ita Sanch. d. 10. 2. lib. 7. c. 1. dub. 20. num. 24. Diana refol. moral. part. 4. tract. 4. refol. 145. Marchin. d. tract. 1. part. 5. cap. 9. num. vlt.
7. Magistrũ actorem curiæ Episcopalis posse vt familiarem ab Episcopo ordinari, tenet Aloyf. Ricc. in d. praxi rerum fori Eccles. refol. 471. in 2. edit. & p. 3. collect. 596. vers. amplia quarto, vbi citat. Stephan. Gratian. Marchie decif. 233. faciunt quæ Martin. Antonin. variar. refolut. libro 1. refol. 75.
8. *γ Nisi per triennium.* Continuum scilicet, vt per Campan. d. rub. 9. cap. 9. num. 1. 2. Nauar. in singul. canon. concl. 303. num. 3. Marchin. d. c. 9. num. 2. Bonacin. d. 9. 1. num. 7. vers. tertia. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decif. 308. in 1. edit. alias refolut. 267. in 2. edit. vbi numero 2. asserit quod verbis Episcopi asserentis quem esse familiarem non creditur, refero Ego ipse dicit. allegat. 5. numero 9. & 10.
9. Et sufficere quod huiusmodi triennium incœperit antequam fuisset Episcopus, referunt decifum Aloyf. Ricc. d. collect. 596. vers. amplia quinto, & in d. praxi rerum fori Eccles. decif. 309. in 1. edit. alias refolut. 268. in 2. edit. Nicol. Garc. d. c. 5. num. 83. Narbona d. l. 3. 5. gloss. 1. num. 28. Galet. in margarita casuum conscient. verb. Ordo pag. 194. col. 2. Bonacin. de suspensionibus in particulari disp. 3. quæst. 1. puncto 11. num. 9. Marchin. d. cap. 9. num. 3. Mareel. Vulpe d. c. 7. num. 19. Ego ipse d. alleg. 5. num. 8.
10. *δ Et beneficium quacunque fraude cessante, &c.* Episcopum ordinare posse familiarem suum triennale alius habilem conferendo ei statim re ipsa beneficium quacunque fraude cessante, tenent, decifumque referunt Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 3. quæst. 2. num. 92. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. dimissorias ad Ordines §. 1. & part. 2. verb. Ordo, vers. quinto dubitatur, Rot. decif. 222. apud Farin. in 1. collect. nouiss. alias p. 4. diuers. Armendar. d. l. 7. de Episcop. num. 45. & 51. Nicol. Garc. d. part. 2. cap. 5. num. 85. Ego ipse d. alleg. 5. nu. 11. Vgolin. d. §. 4. vbi dicit statim, seu paulo post Episcopum debere beneficium conferre, si enim ante conferret, ratione beneficii conferendi potestatem haberet, & non ratione triennij, Sanch. d. dub. 20. num. 25. Diana d. refol. 145. vers. notandum, vnde post Paris. de resign. benefic. lib. 4. q. 2. nu. 92. dicit decifum Aloyf. Ricc. p. 2. decif. 291. à num. 1. Episcopum non satisfacere decreto Concilij, qui ordinauit, & post lapsos vndecim menses contulit beneficium, & Molfes. d. c. 2. nu. 9. tenet collationem factam beneficii post sex menses non dici factam secundum mentem Concilij.
11. Et habere locum etiam in prima Tonsura, & minori-

bus Ordinibus, ita vt illos familiari suo trienniali conferre non possit, nisi illi statim beneficium conferat, referunt Nauar. confil. 24. in antiq. alias 11. in nouis sub tit. de tempor. ordinat. Sayr. in floribus decif. sub eod. tit. decif. 26. Rot. decif. 731. part. 1. diuers. Fr. Emanu. d. c. 14. num. 10. Zerol. d. verb. ordo vers. quinto dubitatur, post med. Cened. canon. quæst. lib. 1. q. 38. num. 30. vers. quod decretum, Bonacin. de suspensionibus in particulari disp. 3. q. 1. puncto 11. sub n. 9. Alzed. d. cap. 5. de ordination. num. 33. Garc. d. part. 2. cap. 5. num. 84. Narbona d. l. 3. 5. gloss. 1. num. 31.

Episcopum ordinare non posse suam familiarem cui non contulit beneficium, ex eo, quia beneficium possidebat in aliena diœcesi, tenet Sel. d. c. 19. nu. 17. attestans sic fuisse decifum sub die 22. Aprilis 1617.

Pensionis ad titulum posse Episcopum ordinare familiarem suum si pro necessitate, vel vtilitate suarum Ecclesiarum iudicat ordinandum, referunt decifum Garc. d. c. 5. num. 81. Armendar. d. lib. 7. de Episcop. num. 46. & lib. 1. tit. 8. de patrim. cleric. num. 20. Bonacin. d. puncto 11. num. 11. Alzed. d. c. 5. num. 86.

Patrimonij ad titulum posse ordinari familiares Episcoporum triennales pro necessitate, & commoditate Ecclesiarum, dummodo adscribatur Ecclesijs, pro quarum necessitate sunt ordinati, referunt decifum Garc. d. c. 5. num. 81. & 82. Armendar. d. l. 7. de Episcopis num. 47. Ego ipse d. alleg. 5. num. 12.

Dimissoria ritè, & rectè concedi possunt ab Ordinario beneficii, cap. fin. de temporibus ordin. lib. 6. Nec obstat Concilium præfentis, quia loquitur de non subditis, sed ratione beneficii sibi collati efficitur quis subditus, refert decifum Garc. in addit. ad suum tract. de benefico part. 2. cap. 4. num. 1.

Episcopum licet familiarem suum triennale alius sibi non subditum conferendo, ei statim beneficium ordinare, & illi litteras dimissorias ad ordinandum à quocunque dare possit, super interstitijs tamen temporum, seu illegittimate dispensare non posse, referunt decifum Sayr. in floribus decif. sub tit. de temporibus ordin. decif. 28. & 29. Garc. d. c. 5. num. 89. Nauar. conf. 27. & 28. in antiq. alias 12. & 13. in nouis, de tempor. ordin. Cened. d. lib. 1. quæst. 38. num. 31. Vgolin. d. §. 4. prope fin. Galet. in margarita casuum conscient. verb. Ordo pag. 194. col. 1. Armendar. d. l. 7. de Episcopis num. 48. Aloyf. Ricc. d. refolut. 266. in fine, Alzed. d. c. 5. num. 37. Bonacin. de suspensionibus omnibus in particulari, disp. 3. quæst. 1. punct. 11. num. 13. Sanch. in opusc. moralibus lib. 7. c. 1. dub. 27. num. 3. Marchin. d. c. 9. num. 11. & 12. & tract. 1. p. 7. c. 4. Piafec. in praxi Episcop. part. 1. cap. 1. num. 15. vers. sublimitari, vbi etiam dicit quod quando familiari iam ordinato collatum est statim beneficium, poterit postea Episcopus quoad interstitia dispensare, quia ratione beneficii collati illi iam est subditus, quod etiam refert decifum Armendar. d. l. 7. de Episcopis num. 50. & sentit Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 9. cap. 9. num. 3. & 4. vbi num. 6. dicit quod vbiicumque Antistes potest suam familiarem ordinare, potest etiam litteras dimissorias eidem concedere, vt ab alio suscipiat Ordines.

Abbates exempti, etiam nullius diœcesis, nulli seculari, aut Regulari sibi non subdito dent dimissorias, nec quacunque Capitula, etiam cathedralium Ecclesiarum.

C A P V T X.

1 Doctores de materia cap. agentes.

2 Abbatibus quantuncunque exemptis etiam nullius diœcesis non licet ordines cuiquam conferre minores, qui Regularis subditus sibi non sit.

3 Nouitij Ordines minores suscipere non possunt à suis superioribus Abbatibus Regularibus.

4 Dispensare in interstitijs licet Abbatibus in omni casu, quo primam Tonsuram, & minores ordines suis subditis Regularibus conferre possunt.

5 Abbas

- 5 Abbates non possunt Tonsuram & minores Ordines conferre alijs Regularibus, qui dimissorias suorum superiorum habuerint.
- 6 Abbas vt possit ad Ordines minores promouere quos habere debeat.
- 7 Abbas potest de iure conferre Ordines minores suis subditis, licet non sit benedictus.
- 8 Abbas alicuius Abbatie exemptæ non potest Ordines in ea conferre, licet sit Episcopus, secus si Abbatia est nullius.
- 9 Ordines conferre subditis secularibus Abbatum, & aliorum inferiorum nullius diœcesis licet Episcopis vicinioribus siue consensu, seu litteris testimonialibus eorundem Abbatum.
- 10 Dimissorias litteras ad Ordines suscipiendos concedere non potest Abbas clericis secularibus sibi subditis.
- 11 Dimissorias litteras concedere possunt superiores Regulares suis subditis item Regularibus, ad Episcopum tamen diœcesanum, &c.
- 12 Priuilegium habentes concedendi suis Monachis litteras dimissorias ad quemcunque Episcopum possunt etiam nouitijs illas concedere.
- 13 Capitulum Canonicorum non licet dimissorias concedere, etiam si territorium habeat distinctum, & exemptum.
- 14 Non habet locum contra Capitulum ordinarium priuatiuè ad Episcopum usque habens visitandi, & congregandi Synodum.
- 15 Episcopus proprius ad dimissorias concedendas ille dicitur, in cuius diœcesi ordinandus beneficium habet.
- 16 Episcopus absens à sua diœcesi potest dare litteras dimissorias si absentes diœcesani illas petierint.
- 17 Vicarius generalis Episcopi litteras dimissorias concedere non potest, nisi Episcopo in remotis agente.
- 18 Episcopus sine dimissorijs alienos clericos ordinans & ordinatus quas penas incurrat.
- 19 Vicarius Capituli Sede vacante litteras dimissorias intra annum ad Ordines concedens incidit in penas, quamuis eis usus non sit ille, cui concessa fuerint.
- 20 Abbates, & alij quantumuis exempti qui faciunt dimissorias alijs, quam suis subditis Regularibus suspensionem totalem per annum incurunt.

Suprà c. 5.
cum seq. &
infra cap. 11.
cum seq.

Suprà sess.
7. de reform.
cap. 19.

Abbatibus ac alijs, quibuscumque, quantumuis exemptis, non liceat in posterum, intra fines alicuius diœcesis consistentibus, etiam si nullius diœcesis, vel exempti esse dicantur, a cuiquam, qui regularis subditus sibi non sit, Tonsuram, vel minores Ordines conferre, & nec ipsi Abbates, & alij exempti, aut collegia, & vel Capitula quæcumque, etiam Ecclesiarum cathedralium, litteras dimissorias aliquibus clericis secularibus, vt ab alijs ordinentur concedant, sed horum omnium ordinatio seruatis omnibus quæ in huius sanctæ Synodi decretis continentur, & ad Episcopos, intra quorum diœcesis fines existant, pertineat, non obstantibus quibusuis priuilegijs, præscriptionibus, aut consuetudinibus, etiam immemorabilibus. Pœnam quoque impositam ijs, qui contra huius sanctæ Synodi sub Paulo tertio, decretum à Capitulo Episcopali, Sede vacante, litteras dimissorias impetrant, ad illos qui eadem litteras non à Capitulo, sed ab alijs quibusuis, in iurisdictione Episcopi loco Capituli, Sede vacante, succedentibus obtinerent, mandat extendi. Concedentes autem dimissorias contra formam decreti, & ab officio & beneficio per annum sint ipso iure suspensi.

1. **V**ide Nouarr. consilio 23. in antiq. alijs cap. 7. in nouis, sub titulo de temporibus ordinat. Sayr. in floribus decision. sub eod. titulo, decis. 25. Rebuff. respons. 2. Veg. tom. 2. de curis. capit. 14. §. 8. numero 31. Fr. Emanu. in summa part. 2. capit. 14. numero 2. & quæst. regul. tom. 1. quæst. 18. artic. 1. Maior. de irregular. libro quarto capit. 8. & capit. 5. numero 5. Henriq. in summa libro 10. capit. 23. §. 3. Salzed. ad Bernard. in pract. capit. 26. littera C. Iacob. de Graff. in aureis decision. parte prima libro 3. capitulum 5. de regular. numero 142. & 156. Petr. de Ledefma in summa parte prima de Sacramento, vbi de sacramento Ordinis, capit. 7. Azor. institut. moral. parte prima libro 12. capit. 20. quæst. 7. & parte 2. libro 3. capit. 38. quæst. 15. versic. ceterum, Zerol. in praxi Episcop. parte prima verb. Abbas, Flores de Mena var. quæst. libro 3. quæst. 24. numero quarto & 32. Campan. in diuers. iuris canonici, rub. 12. capit. 13. numero 41. Thom. Valasc. allegat. Iuris tomo 1. alleg. 3. numero 6. Fr. Ludouic. Miranda in man. Pralat. tom. 1. quæst. 38. artic. 9. conclus. 1. & 2. Aloyf. Ricc. in praxi aurea resolut. 295. Homobon. de Bonis in examinis Ecclesiæ parte prima tract. 2. capit. 1. quæst. 6. 7. & 8. Cened. ad Decretal. collect. 105. Alzed. in praxi Episcop. parte 2. capit. 5. de ordinat. numero 78. cum seqq. inemptum de officio, & potest. Episcopi, parte 2. allegat. 3. numero 5. cum seqq. & alleg. 7. numero 7. Marchin. de sacrament. Ordin. tractat. 1. part. 6. capit. 3. numero 21. latè Stephan. Daluin. de potest. Episcop. & Abbatum capit. 21. nu. 12. cum seqq. Tambur. tom. 3. de iure Abbatum disp. 5. q. 11. nu. 70.

2. **Q**uicumque qui Regularis subditus sibi non sit, Quantumuis de iure communi Abbates Ordinum Monachalium benedicti minores Ordines possent conferre sibi subditis non solum Monachis, verum etiam & laicis, in quos ordinariam ecclesiasticam habebant iurisdictionem, vt probat text. in capitulum Abbates. de priuileg. in 6. & aduertit Fr. Ludouic. Miranda in man. Pralator. tom. 1. quæst. 38. artic. 9. conclus. 1. hodie per hoc decretum non licet Abbatibus, & quibuscumque alijs, quantumuis exemptis, in posterum intra fines alicuius diœcesis existentibus, etiam nullius diœcesis, vel exempta esse dicantur, cuiquam, qui Regularis subditus sibi non sit, Tonsuram, vel minores Ordines conferre, vt tenet Ludouic. Miranda dict. artic. 9. conclus. 2. quem refero Ego ipse d. alleg. 3. numero 11. tangit Portel. in dubijs regul. verb. Abbas, numero 2. Nouarr. in singul. canon. conclusio. 105. Soar. tom. 4. de Religione, tractat. 8. libro 2. cap. 29. numero 19. Tamburin. de iure Abbatum, tom. 2. disp. 1. quæst. 7. numero 1. Marcel. Vulpe in praxi iudic. capitulum 7. numero 8. Scip. de Rbeis in aphorism. Episcop. verb. Abbas, numero 13. Barthol. Gauant. in man. Episcop. eodem verb. à numero 31. Illustriss. D. Roder. à Cunha in comment. ad cap. 1. nu. 6. dist. 95.

Nouitios Ordines minores suscipere non posse à suis superioribus Abbatibus Regularibus huiusmodi, quia pendente probationis anno non habentur quoad Ordines suscipiendos pro subditis horum superiorum Religionis, tenet Henriq. in summa lib. 10. cap. 23. §. 3. in commento litt. G. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. quæst. 23. art. 2. Card. Tusch. practice. conclusio. tom. 1. litt. A. conclusio. 9. numero septimo, Sayr. de consur. libro quarto, capitulo decimo tertio, numero quinto, Ludouic. Miranda in man. Pralator. tom. 1.

tomo 1. questione 38. articulo 9. conclusione 2. in fine. Nouar. dict. conclusio. 105. numero 6. Bartholom. de Vecchis in praxi seruanda in admittendis ad Religionis statum nouitijs, disputat. 11. questione 8. numero 4. Nald. in sum. verb. nouitijs, numero 8. Vgolin. de officio Episcopi. capitulo 26. §. 20. numero 7. Tamburin. dict. tomo 2. disputat. 2. questione 27. Ego ipse d. part. 2. alleg. 3. numero 8. Hieron. Roder. in compendio resolut. 106. numero 2. Marcel. Vulpe dict. cap. 7. numero 9. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 741. num. 6. Marchin. de sacrament. Ordinis tractat. 1. part. 2. cap. 10. numero 10. cum seqq.

Contra Soar. de Relig. tomo 4. tract. 8. libro 2. capitulo 29. numero 12. per gloff. in dict. capitulo Abbates. verb. conuolauerunt. de priuileg. libro 6. existimantes Abbates huiusmodi posse minores Ordines nouitijs suorum monasteriorum conferre.

4. In omni casu, quo huiusmodi Abbates primam clericalem Tonfuram, minoresque Ordines suis subditis Regularibus conferre possunt, illis licitum esse in interstitijs dispensare, resoluunt Sorb. in compendio Mendicanti. verb. Ordines sacri. versic. quando vero Abbates, Campan. in diuers. iuris canonici. rubric. 12. capitulo 13. numero 42. Ludouic. Miranda dict. tomo 1. questione 38. articulo 7. conclusio. 3. Hieron. Roderic. in compendio questionum regular. resolut. 1. numero 21. Ego ipse dict. part. 2. allegat. 18. numero 3. in fine. & allegat. 3. numero 6. & 7. Etiam eo casu, quo Abbates suos subditos cum dimissorijs remittunt, vt ab Episcopis ordinentur, vt ex Salzedo firmat Villalob. tomo 1. summa. tra. 1. 11. difficult. 12. numero 4. & illis citatis Hieron. Roderic. d. resolut. 1. numero 22. Nec tunc examinandos esse ab Episcopis, sed ab Abbatibus, non obstante Concilij Trident. dispositione, consuluit Nauar. consil. 13. numero 1. in antiq. alias consil. 14. in nouis. de priuileg.

5. Abbates huiusmodi Regulares habentes ius Baculum deferendi, & Mitram, etiam postquam sacerdotalem Ordinem, & munus benedictionis susceperint, non posse Tonfuram & minores Ordines conferre alijs Regularibus, qui dimissorias speciales suorum superiorum, & specialem licentiam Episcopi loci habuerint, nec etiam alijs secularibus suorum superiorum dimissorias afferentibus, resoluunt Ludouic. Miranda d. conclusio. 2. Scip. de Rubens dict. verb. Abbas, numero 13. Hieron. Roderic. dict. resolutio. 1. numero 23. Campan. in diuers. iuris canonici. rub. 6. capitulo 2. ante numero 7. Illustriss. D. Roderic. à Cunha in comment. ad d. capitulo 1. numero 6. & ex voto Rotæ de mandato Clementis VII. responsum fuisse referi Seraphin. decisio. 985. parte 1. & censuisse S. Congregat. Episcoporum & Regular. in Eugubina 3. Nouembri 1593. & in Campen. 27. Iunij 1631. attestatur Sel. in select. canon. cap. 19. num. 8.

Contra Quarant. in summa Bullarj, verb. Ordo, prope fin. versic. Abbatibus, Bonacina de Sacrament. disputat. 8. questione unica, puncto 4. numero 3. Vgolin. de officio Episcopi. capitulo 26. §. 19. Grilenzon. consil. 142. numero 52. Ioan. Baptist. Tiber. in instruct. pro ordinandis, capitulo 7. questione 48. in fine, Azor. institut. moral. part. 1. libro 12. capitulo 20. questione 7. Gauant. dict. verb. Abbas. numero 34. Tamburin. de iure Abbatum. tom. 2. disputat. 2. questione 7. ex numero 3. Lezana in summa questione Regular. capitulo 14. numero 13. & cap. 18. numero 65. Marcel. Vulpe in praxi iudic. fore. eccles. capitulo 7. numero 8. Alzedo de precellentia Episcop. dignitat. part. 2. capitulo 5. numero 78. Sanch. in episc. moralib. libro 7. capitulo 1. dub. 21. à numero 5. Marchin. de sacrament. Ordinis tract. 1. part. 2. capitulo 10. numero 15. cum seq. Stephan. Dalum dict. capitulo 21. numero 18. existimantes, falsoque decisum referentes Abbates Regulares habentes ius Baculum deferendi, & Mitram postquam sacerdotalem Ordinem, & munus benedictionis susceperint, posse Tonfuram, & minores Ordines secularibus Episcopi iurisdictioni subiectis conferre, si modo ipsius Episcopi consensus accedat, & à dicto Episcopo quisque litteras dimissorias impetruerit.

6. Tria requiri in Abbate vt promoveat ad Ordines minores, nempe quod sit Presbyter, quod benedictionem Barbos. Collect. in Concil. Trient.

acceperit per manus impositionem ab Episcopo, aut benedici solitus, si eum Episcopus benedicere negligat, tandem quod proprio Monacho conferat, tradunt Campan. dict. capitulo 2. numero 9. Illustriss. D. Roderic. à Cunha citato loco.

7. Abbatem posse de iure conferre Ordines minores suis subditis, licet non sit benedictus, per capitul. quoniam 69. dist. & capitul. cum contingat. de arce. & qual. tenet Sel. dict. capitulo 19. numero 9. attestans ita fuisse decisum sub die 19. Februarij 1619.

8. Abbates alicuius Abbatie exemptæ non posse Ordines in ea conferre, licet sit Episcopus, secus si Abbatia est nullius, quia habet populum, tenet Sel. dict. capitulo 19. num. 21. referens sic fuisse resolutum 8. Augusti 1621.

9. Ordines conferre subditis secularibus Abbatum, & aliorum inferiorum nullius diœcesis licere Episcopis vicinioribus sine consensu, seu litteris testimonialibus eorundem Abbatum, & aliorum inferiorum, tradit Sel. d. capitulo 19. numero 29. vbi testatur sic fuisse decisum sub die 22. Februarij 1631.

10. Nec ipse Abbat, &c.] Dimissorias litteras ad Ordines suscipiendos concedere non posse Abbatem clericis secularibus sibi subditis, tenent Ludouic. Miranda dict. questione 39. articulo 3. Fr. Emman. in summa tomo 2. capitulo 14. numero 9. & 11. Azor. institut. moral. part. 2. libro 3. capitulo 49. questione 3. Sel. dict. capitulo 19. numero 32. vbi ampliat, etiam si probetur Abbatiam esse in statu nullius diœcesis, & testatur ita fuisse decisum in Theatina 10. Septembris 1621.

11. Dimissorias litteras concedere possunt Superiores Regulares suis subditis item Regularibus, qui præditi qualitatibus requisitis Ordines suscipere voluerint, ad Episcopum tamen diœcesanum, nempe illius monasterij, in cuius familia ab ijs, ad quos pertinet, is Regularis positus fuerit. Et si diœcesanus abierit, vel non esset habiturus ordinationes, ad quemcunque alium. Episcopum, dum tamen ab eo Episcopo, qui Ordines contulerit, examinatur quoad doctrinam, & dum ipsi Regulares non destulerint de industria concessionem dimissoriarum in id tempus quo Episcopus diœcesanus vel abfuturus, vel nullas ordinationes habiturus esset. Verum cum à superioribus Regularibus, Episcopo diœcesano absente, vel ordinationes non habente, litteræ dimissoriae dabantur, in eis vtiq; huiusmodi causa absentia diœcesani Episcopi, vel ordinationum ab eo non habendarum, exprimenda est; quod qui non fecerint, officij, & dignitatis, seu administrationis, ac vocis actiuae, & passiuæ priuationem, ac alias pœnas incurrunt, S. Congreg. Episcop. & Regul. sub die 15. Martij 1596. testibus Campan. in diuers. iuris canonici. rub. 12. capitulo 13. numero 37. Molfes. in summa Theolog. moralis, tractat. secundo capitulo secundo numero 23. & alijs per me citatis de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 7. num. 18.

12. Superiores Regulares, qui habuerint speciale priuilegium concedendi suis Monachis litteras dimissorias ad quemcunque Episcopum, licet in illo non exprimat quod illud valeat nouitijs communicare, posse tamen etiam nouitijs illas, vt à quocunque Episcopo ordinentur, sicut ceteris Monachis professis concedere, tenent Sanch. in præcepta Decalogi tomo 2. libro 6. capitulo 10. in fine. Ioan. Baptist. Tiber. in instruct. pro ordinand. capitulo 7. questione 50. Barthol. de Vecchis in praxi obseruanda in admittendis ad religionis statum nouitijs, disputat. 11. questione 8. numero 3. versic. si vero, Tamburin. de iure Abbatum. tomo 2. disputat. 2. questione 27. num. 2.

13. Vel Capitula, &c.] Capitula Canonicorum non licere dimissorias concedere ex hoc decreto, etiam si territorium habeat distinctum & exemptum ob immemorabilem possessionem, & sint iudices ordinarij, tradit Sel. dict. capitulo 19. num. 33. attestans sic olim fuisse resolutum in Sultomon. 5. Iulij 1575.

14. Sed non intrare dispositionem huius decreti contra Capitulum ordinarium priuatim ad Episcopum, iusque habens visitandi, & congregandi Synodum, tenent Stephan. Gratian. discept. forens. c. 112. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 9. capitul. 8. numer. 4. Grilenzon. consil. 142. num. 28.

- num. 28. & 30. Ciatlin. *quest. forens. lib. 1. cap. 46. num. 19.* Ego ipse d. p. 2. alleg. 7. num. 8.
15. *Ad Episcopos, &c.*] Illum quoque dici proprium Episcopum ad dimissorias concedendas, in cuius diocesi ordinandus beneficium habet, refert decifum Armendar. in addit. ad recopilat. legum Navarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 61. *versic. proprius.*
16. Episcopum absentem à sua diocesi posse dare litteras dimissorias, si absentes diocesani illas petierint, ut ordinari possint ab alio, & propter absentiam valde eis incommodam venire ad subiiciendum se examini Ordinarii, posse ipsum ordinarium Episcopum examen illorum demandare Episcopo loci, in quo degunt, refert decifum Armendar. d. l. 7. de Episcopis, num. 59. & num. 42. *versic. item,* addit idem seruandum esse in casu, quo Episcopus fuerit praesens, & noluerit habere Ordines, ita tamen si susceptio Ordinum data opera non fuerit dilata in id tempus, quo Episcopus diocesanus nullas esset habiturus ordinationes.
17. Vicarium generalem Episcopi huiusmodi litteras dimissorias concedere non posse cum ad id vicariatus officium non extendatur, nisi Episcopo in remotis agente, probat cap. cum nullus, de tempor. ordinat. lib. 6. & tenent Sbroz. de offic. vicarij, lib. 2. *quest. 41.* Gutier. canon lib. 2. cap. 17. num. 20. Zerol. in praxi Episcop. part. 2. *verb. vicarius, §. 4.* Petr. Gregor. *synag. iuris, lib. 16. cap. 9. num. 3.* Azor. *instit. moral. part. 2. lib. 3. cap. 45. quest. 7.* Fr. Emman. tom. 4. *summ. cap. 61. alias 62. numer. 4.* Piafec. in praxi Episcop. part. 1. cap. 1. num. 13. *versic. concedit.* Alzed. in simili praxi part. 2. cap. 3. de ordination. num. 97. Thom. Valasc. tom. 1. allegat. 5. à num. 7. Sanch. in opusc. moral. tom. 2. lib. 7. cap. 1. *sub. 20. num. 40.* Stephan. Glauan. *Marchia decifion. 98. à num. 14.* Narbona de appellat. à vicario ad Episcopum, part. 1. num. 197. Venero in examine Episcop. lib. 1. cap. 16. num. 12. Campan. d. rubr. 9. cap. 8. num. 3. Molfet. in *summa Theologia moralis, tract. 2. cap. 2. num. 22.* Homobon. de Bonis de examine eccles. part. 1. tract. 2. cap. 1. *quest. 6. in fine,* Ego ipse d. p. 2. allegat. 7. num. 9. Et de vicario Capituli Sede vacante dictum est in collect. ad cap. 10. *sess. 7. de reformat.*
18. *Concedentes autem dimissorias contra formam, &c.*] In quas penas incidat Episcopus sine dimissionis alienos Clericos ordinans, & ordinatus, tradunt Homobon. de Bonis d. tract. 2. cap. 1. *quest. 9.* Bonacina de suspensionib. in particulari disp. 3. *quest. 1. puncto 11.*
19. Vicarium Capituli Sede vacante litteras dimissorias ad Ordinem concedentem, quibus tamen usus non est ille, cui concessa fuerunt, incidere in penas huius decreti, quia actus fuit perfectus quoad illum per quem non stetit, refert decifum Garc. in addit. ad suum tract. de benefic. p. 5. cap. 7. num. 92.
20. *Ab officio, & beneficio per antium, &c.*] Abbates, & alios quoscunque quantumvis exemptos, qui faciunt litteras dimissorias, alijs, quam suis subditis Regularibus, suspensionem totalem per annum incurtere, asserunt Tolet. in *instruct. Sacerd. lib. 1. cap. 49. num. 5.* Sayr. de censur. lib. 4. cap. 13. num. 5. Nouar. in *singul. canon. concl. 105. num. 7.*

Minoribus ordinandi seruent interstitia, exerceant Ordinis suscepti officium, reuerentur superiores in Ordine, frequenter Communionem sumant, sintque tales, quos scientiae spes maioribus Ordinibus dignos ostendat, annus sit medius à postremo minorum ad primum maiorum Ordinum.

CAP V T X I.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Ordines minores ijs saltem, qui linguam Latinam intelligant, conferantur.
- 3 Episcopus ita demum interstitia minorum Ordinum potest remittere, si ei magis expedire visum fuerit.
- 4 Temporis intervallum quod debeat interuenire inter vnum, & alterum Ordinem minorem.
- 5 Causa quaecunque sufficit ad dispensandum in interstitijs Ordinum minorum.
- 6 Ordines minores & prima Tonsura vni vna die conferri non aliter licet quam si ita in loco fuerit consuetum.
- 7 Interstitia abbreviandi facultas remittitur arbitrio Episcopi.
- 8 Ordines minores cum Subdiaconatu poterit Episcopus simul conferre, vbi vigeret de hoc consuetudo ante Concil. Trid. legitime obtenta.
- 9 Parochus potest infra annum ad Sacerdotium promoueri, etiamsi non habeat aliquem Ordinem sacrum.
- 10 Necessitas, vel utilitas sufficit ad dispensandum in interstitijs.
- 11 Abbas in ijs casibus in quibus Tonsuram, & minores Ordines conferre valet, dispensare potest in interstitijs.

^a Cap. in singulis 77. d. 15. & infr. c. 13. ^b Infra c. 17. & cap. 1. 25. dist. ^c 1 Braecat. c. 18. Vide 1. Micr. cap. 2. Sordic. 13. & Galium Iapam.

Minores Ordines ijs, a qui saltem ^a Latinam linguam intelligant, & per temporum interstitia, nisi aliud Episcopo expedire magis videretur, conferantur: ut eo accuratius, quantum sit huius disciplinae pondus, possint edoceri, ^b ac in vnoquoque munere, iuxta praescriptum Episcopi se exerceant: idque in ea, cui ascripti erunt, ^c Ecclesia, & nisi forte ex causa Auditorum absint: atque ita de gradu in gradum ascendant, ut in eis cum aetate vitae meritum, & doctrina maior accrescat. Quod & bonorum morum exemplum, & assiduum in Ecclesia ministerium, atque maior erga Presbyteros, & superiores Ordines reuerentia, & crebrior, quam antea, corporis Christi Communio maximè comprobabunt. Cumque hinc ad altiores gradus, & sacratissima mysteria sit ingressus, nemo ijs initietur, quem non scientiae spes maioribus Ordinibus dignum ostendat. ^d Hi vero non nisi post annum à susceptione postremi gradus minorum Ordinum ad sacros Ordines promoveantur: ^e nisi necessitas, aut Ecclesiae utilitas, & iudicio Episcopi, aliud exoptat.

1. **V**ide Conc. Bracharen. IV. *act. 2. cap. 1.* Vivald. in *serm. aureo, vbi de sacrament. Ordinis, vers. sexta.* Fr. Emman. *q. regul. tom. 3. q. 24. art. 3.* Franc. Leon. in *thesauro serm. eccles. p. 1. cap. 14. num. 21. & 22.* Thom. Valasc. *alleg. iuris tom. 1. alleg. 4. à princip. Valer. conf. 107. num. 1. tom. 1.* Hurtado de Sacram. *to. 2. tract. de Oramine diff. 23.* Fr. Ludou. Miran-